

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Τὸ ἔργον τοῦ Otto Eissfeldt.

Ἐν Χάλλῃ (Halle an der Saale) ἀπεβίωσε προσφάτως εἰς ἡλικίαν 85 ἑτῶν ὁ διδαστὴ μός καθηγητὴς τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης καὶ τῆς Σημιτικῆς θρησκειολογίας D. Dr. Otto Eissfeldt, D.D. Πρὸ πενταετίας δὲ διαχριθεὶς καὶ ἀναγνωρισθεὶς διεθνῶς ἐπιστήμων τῆς Π.Δ. H.H. Rowley, ἔξηρε τὴν ἀξίαν τοῦ Eissfeldt, χαρακτηρίζας τοῦτον ὡς «τὸν μεγαλύτερον ἐν τῇ συγχρόνῳ ζωῇ ἐπιστήμωνα τῆς Π.Δ.» (the greatest living Old Testament scholar of our time).

Ἡ δρᾶσις τοῦ Otto Eissfeldt ἀνεγνωρίσθη καὶ ἔξειμηθη διὰ πλείστων διωκτίσεων, ἵδιως ὑπὸ τὴν ἰδιότητα αὐτοῦ ὡς μέλους γερμανικῶν καὶ τῆς ἀληοδαπῆς Ἀκαδημίαν. Ὁ πίνακας ἑτῶν ἀπὸ 1910 ἕως 1972 ἐκτυπωθέντων συγγραμμάτων αὐτοῦ περιλαμβάνει πλέον τῶν 500 τίτλων καὶ πέραν τῶν 800 βιβλιογραφιῶν. Πολλὰ ἔξι αὐτῶν εἰναι: πρότυπα ἔργα, τὰ διόπτια μετεφράσθησαν εἰς ἄλλας γλώσσας. Ὁ χαρακτὴρ τῆς βαθείας ἐπιστημονικότητος σχεδὸν εἰς οὐδεμίαν τῶν πολυαριθμῶν τοῦ ἀμφισβητεῖται.

Ως τελευταῖος προσωπικὸς μαθητὴς τοῦ Wellhausen, ὁ Eissfeldt ἀντεποσώπευσε μέχρι τέλους τὴν περίοδον ἀκμῆς τῆς γερμανικῆς ἐρεύνης τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Αἱ ἐπαναστατικαὶ γνώσεις τῆς γραμματο-κριτικῆς ἐργασίας εἰς τὴν Παλαιὰν Διαθήκην, κατὰ τὸν 19^ο αἰῶνα, ἀποτελοῦν μέχρι τοῦδε τὴν βάσιν τῆς σχετικῆς ἐρεύνης. Ὁ κανὼν τῆς λατρείας ἐν τῇ Πεντατεύχῳ δὲν ἀνήκει εἰς τὴν ἀρχικὴν περίοδον τοῦ παλαιοῦ Ἰσραήλ, ἀλλ' εἰς μεταγενεστέραν ἐποχὴν αὐτοῦ. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς γνώσεως ταύτης καθίστατο ἐπιστημονικῶς δυνατὴ ἡ περιγραφὴ τῆς ἴστορίας τοῦ Ἰσραήλ καὶ τῆς γενέσεως τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης. Ἡ καθ' ὅλον τὸ βίον ἐργασία τοῦ Eissfeldt συνέβαλλε σημαντικῶς εἰς τὴν ἀσφάλειαν, ὡς καὶ εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῆς γνώσεως ταύτης. Οὗτος ἐδέχθη τὴν Πεντάτευχον ὡς συμπλήγμα τεσσάρων πηγῶν (ἵδιως εἰς τὸ ἔργον τοῦ «Hexateuch-Synopse», β' ἔκδ. 1962 ὡς καὶ εἰς τὴν «Einführung in das Alte Testamente», γ' ἔκδ. 1964) καὶ ὡς συνέχειαν τῶν πηγῶν τὰ ἴστορικὰ βιβλία (Νοοῦ, Κριτική, Βιολετίων). Ἀλλο κύριον ἔργον τοῦ Eissfeldt ἦτο περὶ τῆς σχέσεως τοῦ Ἰσραὴλ πρὸς τὴν Φοινίκην-Χανάκαν. Ως νεαρὸς λόγιος ἀνέλαβε νὰ τελειοποιήσῃ καὶ νὰ ἐπιβάλεψῃ τὴν ἐκτύπωσιν τοῦ ἡμιτελοῦς ἔργου «Κύριος» τοῦ ἀποθανόντος θρησκειολόγου διδασκάλου του W. W. Graf Baudissin, ὁ ὅποιος ἐδίδαξεν ἐν Βερολίνῳ. Ἀπέδιδε πάντοτε μεγίστην προσοχὴν εἰς τὰ ἐν Βορείῳ Συρίᾳ ἀνευρεθέντα κείμενα τοῦ Ras-Schamra, τὰ διόπτια ἀποτελοῦν σήμερον τὴν σπουδαιοτέραν πηγὴν διὰ τὰς γνώσεις περὶ τῆς φοινικικῆς πνευματικότητος, καὶ ἐθεωρήθη οὕτος ὡς εἰς τῶν ἀρίστων εἰδημόνων καὶ ἐρμηνευτῶν τῶν ἐν λόγῳ κειμένων. Ἐπίσης ἡ ἔρευνα-Quimran διὰ τὰς πλέον σημαντικάς συμβολὰς ὅφελει πολλὰ εἰς αὐτόν. Τέλος, ὁ Eissfeldt ἐπεμελήθη τὴν ἐκδοσιν τοῦ ε' τόμου τῶν ὑπὸ τῶν R. Sellheim καὶ F. Maass ἐκδοθέντων «Kleine Schriften», ἐνδὸς ἔργου ἀνω τῶν 1900 σελίδων, τὸ διόπτιον παρουσιάζει τὴν γερμανικὴν ἔρευναν τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης ἐξ δεκαετηρίδων.

Οἱ μαθηταὶ καὶ φίλοι εὐγνωμονοῦν τὸν «ἀνθρωπὸν» Otto Eissfeldt, πρὸ παντὸς διὰ τὴν πνευματικήν του σταθερότητα, ἡ διόπτια ἐπεβεβαιώθη εἰς πάσας τὰς ταλαντεύσεις καὶ διαταραχής τῆς ἐποχῆς μας. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς εἰς δύο περιόδους ἐπαναληφθείσης πολυχρόνου πρυτανείας καὶ ἀντιπρυτανείας του ἐν Χάλλῃ, πρὸ καὶ μετὰ τὸν B'. Παγκόσμιον Πόλεμον, διεψύλαξεν οὕτος εἰς τοὺς παντὸς εἰδῶς πειρασμοὺς καὶ δελεασμούς καὶ ἐπιθέσεις τὸ κύρος καὶ τὴν δέξιοπρέπειαν τῆς γερμανικῆς τάξεως τῶν λογίων.

MARTIN JORDAN